

ærede Medlem hævder endvidere, at Bestemmelsen om, at Folkekirkeens Forfatning skal ordnes ved Lov, er et Paabud, og at der med denne Bestemmelse menes, at der ogsaa skal gives en repræsentativ Forfatning for Kirken. Er dette det ærede Medlems Mening i 1901, maa det ogsaa være det i 1909. Jeg antager derfor, at det ærede Medlem gerne vil gaa med til at opretholde den Repræsentation, vi nu have, og som for øvrigt ogsaa bygger paa Menighedsraadene, nemlig det kirkelige Udvalg.

Jeg vil dernæst tillade mig at spørge, om ikke Tidspunktet nu kan være inde til, at de Regler, som ere udarbejdede i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og som ere gældende for, hvilke Embeder Præster af forskellige Aldre osv. kunne søge, komme til Offentlighedens Kundskab saaledes, at de blive Præsterne og Menighedsraadene bekendte. Endvidere vil jeg spørge, om der ikke kunde tilvejebringes, f. Eks. gennem Biskopperne, Oplysninger om, hvorledes Menighedsraadene i det hele have fungeret. At de have fungeret ved Præsteudnævnelser og paa de Omraader, som udtrykkelig staa nævnte, saa vidt jeg husker, i § 18, nærer jeg ikke Tvivl om. Men deres Virksomhed nævnes ogsaa i Lovens §§ 14 og 19. Der maa antagelig ved Hjælp af Biskopperne kunne tilvejebringes Oplysninger om, hvorledes de have fungeret paa disse Punkter.

Jeg skulde i og for sig ikke have noget som helst imod den Tanke, som det ærede Medlem, der talte først i denne Sag; fremsatte, nemlig at man optrykte den gamle Lov, ændret saaledes, som den nu vilde blive ved Bestemmelsen om, at Gyldigheden skal gaa ud over den 1ste Januar 1910, men som sagt, jeg fik under det ærede Medlems Tale nogen Betænkelse ved, at der muligvis kunde ligge det bag ved, at nu vilde man gøre denne Lov saaledes i Stand ved denne Revision, at den i Virkeligheden kunde komme til at gælde for al Fremtid, uden at Kirken fik den Repræsentation og den Forfatning, den har Krav paa, og skulde det ligge bag ved, vil jeg tage under Overvejelse, hvorvidt jeg kan gaa med til en saadan Revision. Men jeg holder for og agter at stemme for, at det kirkelige Udvalg vedbliver at bestaa, saa længe Menighedsraadene vedblive at bestaa, og indtil vi faa en Kirkeforfatning.

Mads Larsen: Jeg var en af dem, der i 1903 beklagede, at det ikke lykkedes

at give de her omhandlede Menighedsraad en betydelig større Indflydelse, end Tilfældet blev, paa de Forhold, som ved Loven blev lagte ind under deres Myndighed, og jeg beklager i god Overensstemmelse hermed, at den højtærede Kultusminister ikke paa det nuværende Tidspunkt har fundet sig foranlediget til samtidig med, at han foreslaar at forlænge Lovens Gyldighed, altsaa at opretholde Menighedsraadene yderligere i 3 Aar, at foreslaa nogle Ændringer i Retning af at give Menighedsraadene større real Indflydelse paa de Sagers Løsning, som blive dem forelagte. Erfaringerne trindt omkring fra have sikkert vist os, at den Indflydelse, som er tillagt Menighedsraadene, i alt høj Grad er begrænset. Der er særligt et bestemt Tilfælde fra min allernærmeste Kreds, den Kommune, hvori jeg bor, som jeg vil tillade mig ved denne Lejlighed at pege paa, netop fordi det stærkt illustrerer, hvor uheldigt dette Forhold er, at det, naar de kirkelige Autoriteter have en Opfattelse og Menighedsraadene en anden, ser ud til, at Gennemførelsen af Menighedernes og Menighedsraadenes Krav skulle strande paa Modstand hos selve de kirkelige Autoriteter.

Menighedsraadet for Skeby og Otterup Kommune har i Aaret 1907, hvis jeg husker ret, paa Foranledning af en Forespørgsel fra Ministeriet, antager jeg, gennem Biskoppen og Provsten, altsaa de stedlige kirkelige Autoriteter, erklæret sig med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa Skeby Kirke flyttet til et centralt beliggende Sted i Sognet. Forholdet er nemlig det, at Skeby Kirke ligger i Udkanten af Sognet, tæt ved Grænsen til Otterup Sogn, med hvilket det hører sammen i kommunal Henseende og har Præst til fælles. Dette bevirker, at den langt overvejende Del af Skeby Menighed har mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mil til Kirken. Hvor uheldigt dette er og i hvor høj Grad det svækker den kirkelige Interesse i Menigheden, vil enhver let kunne forstaa. Menighedsraadet har derfor overvejet, hvorledes man skulde faa dette uheldige Forhold ændret, og er enstemmigt kommet til det Resultat, at det var ønskeligt at flytte den gamle Kirke til et heldigt beliggende Sted i Sognet. Den nuværende Præst i Sognet har erklæret sig enig med Menighedsraadet heri. Ikke nok hermed: Sogneraadet, som altsaa lige saavel som det samlede Menighedsraad repræsenterer ikke alene Skeby, men ogsaa Otterup Sogn, har enstemmigt sluttet sig til Menigheds-